

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕



พระราชบัญญัติ

สัญชาติ

พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสัญชาติและการแปลงสัญชาติ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสัญชาติ พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ และกฎหมายแปลงชาติ ร.ศ. ๑๓๐

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลที่รัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คนไทย” หมายความว่า ผู้ที่มีสัญชาติไทย

“คนต่างด้าว” หมายความว่า ผู้ที่ไม่ได้มีสัญชาติไทย

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

มาตรา ๕ ในกรณีพิเศษเฉพาะเรื่อง รัฐมนตรีจะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมการขอแปลงสัญชาติหรือหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติให้แก่ผู้ใดก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการขอแปลงสัญชาติไม่เกินห้าพันบาท และค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญการแปลงสัญชาติ หรือใบแทนไม่เกินห้าร้อยบาท และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

๑. การได้สัญชาติไทย

มาตรา ๗ บุคคลดังต่อไปนี้ ย่อมได้สัญชาติไทยโดย
การเกิด

(๑) ผู้เกิดโดยบิดาเป็นคนไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอก
ราชอาณาจักร

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

(๒) ผู้เกิดโดยมารดาเป็นคนไทย แต่ไม่ปรากฏบิดาที่
ชอบด้วยกฎหมาย หรือบิดาไม่มีสัญชาติ ไม่ว่าจะเกิดในหรือ
นอกราชอาณาจักร

(๓) ผู้เกิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๘ หญิงต่างด้าวที่ทำการสมรสกับคนไทย ย่อมได้
สัญชาติไทย

มาตรา ๙ คนต่างด้าวในลักษณะดังต่อไปนี้ อาจขอแปลง
สัญชาติเป็นไทยได้ คือ

(๑) บรรลุนิติภาวะแล้วตามกฎหมายไทยและตามกฎหมาย
แห่งชาติตน

(๒) มีความประพฤติดีและมีอาชีพเป็นหลักฐาน

(๓) มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักรไทยต่อเนื่องมาจนถึงวัน
ยื่นขอแปลงสัญชาติเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปี

(๔) มีความรู้ภาษาไทยตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติในมาตรา ๘ (๓) มิให้นำมาใช้
บังคับ ถ้าผู้ขอแปลงสัญชาติ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

(๑) ได้กระทำความดีความชอบพิเศษต่อประเทศไทย

(๒) เป็นบุตรของผู้ที่ได้แปลงสัญชาติเป็นไทย หรือของผู้ที่ได้คืนสัญชาติไทยซึ่งในขณะที่มีบิดาหรือมารดาแปลงหรือได้คืนสัญชาติไทยนั้น ตันบรรลุนิติภาวะแล้ว

(๓) เป็นบุคคลผู้ได้เคยมีสัญชาติไทยมาแล้ว

มาตรา ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะขอแปลงสัญชาติเป็นไทย ให้ทำคำขอยื่นต่อรัฐมนตรี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้แปลงสัญชาติเป็นไทยนั้น ย่อมอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรอนุญาต ให้ทำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เมื่อได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ให้ผู้ขอปฏิญาณตนว่า จะมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อประเทศไทย

การแปลงสัญชาติเป็นไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้แปลงสัญชาติเป็นไทยชอบที่จะขอหนังสือสำคัญการแปลงชาติได้

มาตรา ๑๒ การแปลงสัญชาติเป็นไทยให้มีผลเฉพาะตัว

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๕

หมวด ๓

การเสียสัญชาติไทย

มาตรา ๑๓ หญิงไทยซึ่งทำการสมรสกับคนต่างด้าวยอม
สละสัญชาติไทย ถ้าหากว่าตามกฎหมายแห่งประเทศของสามี
ตนอาจถือสัญชาติของสามีได้ และหญิงนั้นได้แสดงความจำนง
โดยชัดแจ้งสละสัญชาติไทยต่อนายทะเบียนสมรส

มาตรา ๑๔ บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักร
แต่บิดาเป็นคนต่างด้าว มีสิทธิขอสละสัญชาติไทย
เพื่อถือเอาสัญชาติของบิดาได้ ถ้าหากว่ากฎหมายของประเทศที่
บิดามีสัญชาติยอมให้ถือเอาสัญชาตินั้น โดยทำคำขอเป็นหนังสือ
ยื่นต่อพนักงานทูตหรือกงสุลไทยในต่างประเทศ หรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ภายในหนังสือ นับแต่วันที่มีอายุครบสิบปีบริบูรณ์

เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาคำขอของบุคคลดังกล่าวในวรรคก่อน
เห็นว่ามิใช่หลักฐานอันควรเชื่อถือ ก็ให้เลื่อนอนุญาตให้บุคคลนั้น
สละสัญชาติไทยได้ การสละสัญชาติไทยให้มีผลตั้งเมื่อได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ผู้ใดรับสัญชาติไทยและสัญชาติตามกฎหมาย
ของประเทศอื่นด้วย ถ้าประสงค์จะสละสัญชาติไทย ให้ทำ

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๕

คำขอขึ้นต่อรัฐมนตรีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สัญชาติไทยนั้น ย่อมอยู่ใน
ดุลพินิจของรัฐมนตรี

การสัญชาติไทยให้ผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจ
จานุเบกษา

การสัญชาติย่อมมีผลเป็นการเฉพาะตัว

มาตรา ๑๖ บุคคลผู้สัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักร
แต่บิดามารดาต่างต่างกัน ถ้าไปอยู่เสียในต่างประเทศที่บิดามารดา
หรือเคยมีสัญชาติเป็นเวลาดีก่อนเกินกว่าสิบปี นับแต่บรรลุนิติ
ภาวะก็ดี มีหลักฐานอันแสดงให้เห็นว่ายังคงถือสัญชาติ
แห่งบิดามารดา หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นกษัตริย์ต่อ
ความปกอภักดิ์ของรัฐ หรือเป็นการขัดต่อผลประโยชน์ของชาติ
หรือสิทธิของประเทศไทยก็ดี หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการ
ขัดต่อความสุจริตหรือความเจริญแห่งสาธารณชนก็ดี เมื่อ
พนักงานอัยการร้องขอ ศาลอาจสั่งให้ถอนสัญชาติไทยของ
ผู้นั้นเสียได้ คำสั่งศาลให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

มาตรา ๑๗ คนไทยซึ่งได้แปลงสัญชาติเป็นคนต่างด้าวยอม
ขาดจากสัญชาติไทย

มาตรา ๑๘ ผู้ได้สัญชาติไทยโดยการแปลงชาติอาจถูกถอน
สัญชาติได้ เมื่อ

(๑) การแปลงสัญชาตินั้นได้เป็นไปโดยการฉ้อฉล หรือ
โดยปกปิดข้อเท็จจริง

(๒) มีพยานหลักฐานแสดงว่าผู้แปลงสัญชาตินั้นยังถือ
สัญชาติเดิม

(๓) ผู้แปลงสัญชาตินั้นได้กระทำการใด ๆ อันเป็นภัยอันตราย
ต่อความปลอดภัยของรัฐ หรือเป็นการขัดต่อผลประโยชน์
ของชาติ หรือสิทธิ หรือเกียรติของประเทศไทย

(๔) ผู้แปลงสัญชาตินั้นได้กระทำการใด ๆ อันเป็นการขัด
ต่อความสุจริต หรือความเจริญแห่งสาธารณชน

(๕) ผู้แปลงสัญชาตินั้นไปอยู่นอกประเทศ โดยไม่มีภูมิลำเนา
ในประเทศไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

(๖) ผู้แปลงสัญชาตินั้นยังคงมีสัญชาติของรัฐที่กำสงคราม
กับประเทศไทย

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๕

ให้คณะกรรมการคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาการถอนสัญชาติตามมาตรฐาน ประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกสี่คน คือ อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมมหาดไทย และผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ

เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าบุคคลใดอาจถูกถอนสัญชาติได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการเห็นควรส่งถอนสัญชาติของบุคคลนั้น ก็ให้เสนอต่อรัฐมนตรี เมื่อรัฐมนตรีส่งถอนสัญชาติแล้วให้นำความกราบบังคมทูล

มาตรา ๑๕ การถอนสัญชาติตามมาตรา ๑๔ นั้น จะให้ขยายไปถึงภริยาและบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้ถูกถอนสัญชาติไทยด้วยก็ได้ ถ้าหากว่าภริยาหรือบุตรนั้นได้สัญชาติไทยเนื่องแต่การแปลงสัญชาติของผู้ถูกถอนสัญชาตินั้น เว้นแต่ภริยาซึ่งเคยมีสัญชาติไทยอยู่แล้วก่อนทำการสมรส

การถอนสัญชาติไทยให้มีผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

ตอนที่ ๑๐ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๕

หมวด ๔

การไต่คนสัญชาติไทย

มาตรา ๒๐ คนไทยซึ่งเสียสัญชาติไทยไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ถ้าประสงค์จะไต่คนมาซึ่งสัญชาติไทย ให้ทำคำขอยื่นต่อรัฐมนตรีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ไต่คนสัญชาติไทยย่อมอยู่ในดุลพินิจของรัฐมนตรี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ผู้ขอย่อมมีสิทธิที่จะไต่คนสัญชาติไทย คือ

(๑) ผู้ขอเป็นหญิงไทยเสียสัญชาติไปโดยการสมรสกับคนต่างด้าว และได้ขาดจากการสมรสแล้วไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ

(๒) ผู้ขอเป็นคนไทยซึ่งเสียสัญชาติตามบิดาหรือมารดาในขณะที่ตนยังไม่บรรลุนิติภาวะ และได้ทำการร้องขอเพื่อให้ได้คืนมาซึ่งสัญชาติไทย เมื่อตนบรรลุนิติภาวะแล้วภายในสองปี

การไต่คนสัญชาติไทยให้มผลต่อเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี